

poate nici nu existi

Paparuz

iar adâncă mută disperare
sufocantă rece
în care înot vlăguit cu o singură mână
e doar un vis infestat de un coșmar
netratabil
o tragedie greacă repetabilă
pusă în scenă sub umbra timpului
neexistent decât în percepția mea
subiectiv-cauzală
actor și spectator simultan
tu poți fi numai în mintea mea
simbol al perfecțiunii universului
un avatar propriu menit să mă poarte
din viață în viață
acolo unde liniștea se împletește
cu suprema cunoaștere

poate nici nu existi
îmi spun resemnat
dar atunci pentru ce să înot
dacă la orizont
nu se vede țărmul?